Yazar Ali Kara
Perşembe, 27 Ağustos 2009 10:43 - Son Güncelleme Cuma, 04 Eylül 2009 10:47

Tüylerin diken diken olduğu an!

Cumhurbaşkanı Gül'ün Köşk'te verdiği ilk iftara katılan Gaziantepli bir şehit anası ile arasında geçen diyalog Türkiye gerçeğini bir kez daha ortaya koydu.

Çankaya Köşkü'nde şehit yakınlarına iftar... Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, çaprazındaki kadına da soruyor, "Peki sizin bir isteğiniz var mı?" Kadın başını kaldırıp öylece bakıyor.

Gül tekrar soruyor. Kadın yine öylece bakıyor. Şehit yakınlarından biri Gül'ün kulağına eğiliyor; "Sayın Cumhurbaşkanım o Türkçe bilmez." Gül susuyor. Sonra da, "Peki o zaman tercüme edin söylediklerimi" diyor.

Önceki akşam Cumhurbaşkanı Gül'ün şehit yakınlarına verdiği iftar yemeğinde çok duygusal bir olay yaşanıyor... Öylesine duygusal ki dinlerken tüylerim diken diken oldu... Şimdi bir an olsun kendinizi o masadaymış gibi düşünerek okuyun...

Gül, iftara gelen şehit yakınlarının gruplar halinde masalara dağıtılmasını istiyor... Her masaya Cumhurbaşkanlığı'ndan bir görevli oturuyor... Görevlilerin elinde bir kart var, bu karta şehit yakınlarının düşünceleri ve talepleri yazılıyor...

Cumhurbaşkanı da kendi masasına oturan şehit yakınlarıyla konuşup düşüncelerini ve isteklerini alıyor...
Gül tek tek konuşurken bir ara hemen çaprazındaki kadına soruyor:
"Peki sizin bir isteğiniz var mı?"
Kadın başını kaldırıyor, Cumhurbaşkanı'na dönüyor, öylece bakıyor... Gül bir kez daha soruyor:
"Sizin benden bir isteğiniz var mı?"
Kadın yine öylece bakıyor... Masada bir sessizlik... Gül de şaşırıyor...
Malum Türkiye şu anda sıcak ve gergin bir dönemden geçiyor... Şehit yakınları çok tepkili... Bu yüzden masadaki sessizlik giderek ağırlaşıyor...

DUYGU PATLAMASI

Cumhurbaşkanı bir kez daha sormak üzereyken, yanındaki bir başka şehit yakını Gül'ün kulağına eğilerek şöyle diyor:
"Sayın Cumhurbaşkanım o Türkçe bilmez..."

İşte bu söz masada bir duygu patlamasına neden oluyor...
Gül kısa bir süre susuyor, sonra şöyle diyor:
“Peki o zaman tercüme edin söylediklerimi...”
Evet işte sözünü ettiğim o duygusal atmosfer budur...
Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı’nın iftar masasında, PKK’yla çatışırken şehit düşen bir Kürt evladımızın anası Cumhurbaşkanı’yla konuşuyor...
O Kürtçe konuşuyor, Cumhurbaşkanı Türkçe dinliyor...

DEVLETİMİZ SAĞ OLSUN

Cumhurbaşkanı Gül:
“Sizin adınız nedir? Nerelisiniz?”
Şehit Anası: Adım Sultan Gidiş. Gaziantepliyim.
Şehit yakınınız kim?
Oğlum Mehmet Gidiş. Jandarma erdi. PKK’yla çatışırken şehit düştü.
Peki benden bir talebin var mı?
Sağ olun. Devletimiz sağ olsun her şeyi yaptı...

HEPİMİZE DERS NOTU

Evet benim tüylerimi diken diken eden, içimde volkanik patlamalar oluşturan diyalog budur işte...
Eğer bugün yaşadığımız kamplaşmalar, ayrışmalar, aşırı suçlamalara bakarsak bu diyalog belki de hepimiz için bir “ders notu” olmalıdır...
Masa, Türkiye Cumhuriyeti Devleti Cumhurbaşkanı’nın masasıdır... Konuşan bir Kürt anasıdır, oğlu PKK’yla çatışırken şehit düşmüştür... Ve Cumhurbaşkanı o masada Türkçe sorup, Kürtçe dinlemiştir...
Terörle mücadelede aynı toprağa şehit veren insanlar olarak belki de şunu düşünmeliyiz...
Biz bu toprakların üstünde birbirimize düşerken, onlar bu toprakların altında birlikte yatıyorlar...
İşte bu yüzden bu diyalog her şeyi anlatan bir “ders notu” olmalıdır...